

A NAGY HÓDÍTÁS

Egy hegymászó naplója

10. rész

Írta: Darabont Eduárd • Rajzolta: Jánosi Andrea • A szöveget gondozta: László Noémi

Csomagom összekapcsolva, még egy utolsó pillantást vettem a hegyre, majd elindultam Lukla felé. Serpám segített a hátizsákokat cipelni. Csúcsmászó kalandunk összekötött bennünket, nehéz volt elválni, de erős kézfogással férfiasan túlestünk rajta. Megígértem neki, hogy ha ismét a Himalájába visz a sors, újra együtt mászunk.

A rossz idő miatt Luklából helikopterrel repültem vissza. A helikopter-pilótáknak cseppet sincs unalmas életük, ők mentik ki a Himalájában elakadt hegymászókat olyan helyekről, ahol leszállni is szinte lehetetlen. Katmanduban egy napig élveztem a mágikus város tömjénillatát, miközben apró ajándékokat vásároltam az otthoniaknak.

Ázsiából Európába repülővel jöttem, Bukarestből gyorsvonattal zötyögtem Kolozsvárig. Ez tűnt az egész utazás legvontatottabb részének. Első osztályra váltottam jegyet, gondoltam, ott kevesebb utast zavarok egy hónapnyi szennyesemmel, kicsi, közepes, nagy és még nagyobb hátizsákaikkal.

Szerencsém volt, találtam üres fülkét, bepackolódtam, és vártam Brassót, hogy meglássam végre a Kárpátokat. De a kalauzt előbb láttam meg. Benyitott, körülnézett, és azt kérdezte:

– Mi van, maga a Himalájából jön???

Mosolyogva nyújtottam a jegyem. Kolozsvárig már csak mosolyogtam.

Végre megölelhettem az enyéimet. Mennyire hiányoztak! Itthon voltam, egészségben, biztonságban, szeretteim körében. Ez maga a földi boldogság, amiről mindannyian tudjuk, csak akkor igazi, ha megoszthatjuk valakivel.

Vége

Pettyesszárnyú muslica

E lapszám támogatói:

nka
Nemzeti Kulturális Alap

Vágjátok ki a bélyeget, és ragasszátok nevetek mellé az osztály közös gyűjtőlapjára.

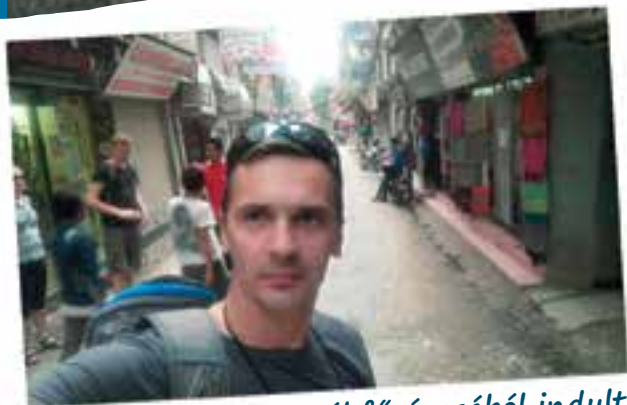
KÜRTI ANDREA rajza

NAPSUGÁR

2020. szeptember

A NAGY HÓDÍTÁS

A csonka tanév miatt június helyett most fejeződik be Darabont Eduárd hegymászó 10 részes beszámolója, amelyet Jánosi Andrea képzőművész varázsolt színes képregénnyé. Honlapunkon végigkövethetitek (www.napsugar.ro/anagyhoditas.php), hogyan sikerült meghódítani a Himalája 6812 méter magas Ama Dablam csúcsát. Búcsúzóul képriortban foglaljuk össze a bátor hegymászó kalandjait.

Katmanduból, Nepál fővárosából indult a nagy kaland.

A buddhista kolostorban áldást kaptam további utamhoz.

A nyaktörő ösvényeken jakok cipelik a terhet.

A tibeti gyerekek metsző hidegben is papucsban szaladgálnak.

Ne nézz le! Függhíd a Khumbu völgyében.

Temető az eltűnt hegymászók emlékére. Segíts, Istenem!

Darabont Eduárd fotói

Alaptábor az égbenyúló csúcsok lábánál. Felkészülni, kész, rajt!

Az 1-es táborból már jól látszik céloim, az Ama Dablam. A „jégnyakláncos anya” szinte hívogat.

Sziklameredélyen kapaszkodik a 2-es tábor. Szédültök?

Sziklára lépjek vagy felhőre?

6000 m magasan. Alattam is ég, fölöttem is ég. Lent fellegek, fent szikrázó napkorong.

Első magyarként állok az Ama Dablam csúcsán. Sikerült!

Megmászta a Himalája egyik legnehezebb csúcsát. Nehéz küzdelem volt, és életreszóló élmény. Szükség volt hozzá minden erőmre és tudásomra. Bölcsebben, tapasztaltabban tértem haza, tanultam hibáimból is. Találkozunk a következő csúcson!